EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.6.2025
COM(2025) 304 final/2
Downgraded on 4.6.2025

2025/0158 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Bulgariens införande av euron den 1 januari 2026

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 3 maj 1998 beslutade rådet att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Österrike och Finland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 1999. Danmark och Förenade kungariket utnyttjade sina möjligheter att avstå och bedömdes därför inte av rådet. Grekland och Sverige sågs av rådet som medlemsstater med undantag.

Den 19 juni 2000 beslutade rådet att Grekland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2001. De länder som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 (Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien) blev medlemsstater med undantag i enlighet med artikel 4 i respektive anslutningsakt.

Den 11 juli 2006 beslutade rådet att Slovenien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2007.

Bulgarien och Rumänien anslöt sig till Europeiska unionen den 1 januari 2007 och blev medlemsstater med undantag i enlighet med artikel 5 i respektive anslutningsakt.

Den 10 juli 2007 beslutade rådet att Cypern och Malta uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2008.

Den 8 juli 2008 beslutade rådet att Slovakien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2009.

Den 13 juli 2010 beslutade rådet att Estland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2011.

Den 9 juli 2013 beslutade rådet att Lettland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2014.

Den 23 juli 2014 beslutade rådet att Litauen uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2015.

Den 12 juli 2022 beslutade rådet att Kroatien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2023.

Enligt artikel 140.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) ska kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB) minst en gång vartannat år, eller på begäran av en medlemsstat med undantag, rapportera till rådet om hur medlemsstaterna med undantag fullgör sina förpliktelser att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen.

På grundval av både sin egen och ECB:s rapport bör kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 140.2 i EUF-fördraget till rådet överlämna ett förslag till rådets beslut om att upphäva undantaget för de medlemsstater som uppfyller de nödvändiga villkoren.

Både kommissionens och ECB:s konvergensrapporter blev offentliga den 4 juni 2025. Rapporterna omfattar en granskning av i vilken utsträckning Bulgariens nationella lagstiftning, inklusive stadgan för dess centralbank, är förenlig med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och med stadgan för Europeiska centralbankssystemet och ECB.

I rapporterna granskas också om en hög grad av hållbar konvergens har uppnåtts med utgångspunkt i uppfyllandet av konvergenskriterierna, och flera andra faktorer beaktas som anges i artikel 140.1 sista stycket i EUF-fördraget.

Kommissionen slår i sin konvergensrapport fast att Bulgarien uppfyller villkoren för att införa euron.

ECB har i sin konvergensrapport inte identifierat några hinder för att upphäva undantaget för Bulgarien.

På grundval av sin egen och ECB:s rapport har kommissionen antagit bifogade förslag till rådsbeslut om att upphäva Bulgariens undantag från och med den 1 januari 2026.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Inom ekonomiska och finansiella kommittén samt i Ekofinrådet förs regelbundet diskussioner med medlemsstaterna om olika frågor som rör deras ekonomiskpolitiska utmaningar. Här ingår också informella diskussioner om frågor som är särskilt viktiga för att förbereda införandet av euron (inklusive växelkurspolitik).

Den ekonomiska utvecklingen i euroområdet och medlemsstaterna bedöms genom olika förfaranden för samordning och övervakning av ekonomisk politik (särskilt enligt artikel 121 i EUF-fördraget), samt som en del av kommissionens regelbundna övervakning och analys av utvecklingen i enskilda länder och i området som helhet (inklusive prognoser, regelbundna publikationer och material till ekonomiska och finansiella kommittén och Ekofinrådet/Eurogruppen). I enlighet med proportionalitetsprincipen och tidigare praxis har ingen formell konsekvensbedömning gjorts.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 140.2 i EUF-fördraget, i vilken fastställs förfarandet för rådets beslut om införande av euron och för upphävande av undantaget i de berörda medlemsstaterna.

Rådet ska fatta beslut på kommissionens förslag, efter samråd med Europaparlamentet, efter överläggningar i Europeiska rådet och på rekommendation av en kvalificerad majoritet av de rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som har euron som valuta.

3.2 Subsidiaritet och proportionalitet

Förslaget avser ett område där unionen har exklusiv befogenhet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Detta initiativ går inte utöver vad som behövs för att uppnå det mål som eftersträvas och är därmed förenligt med proportionalitetsprincipen.

3.3 Val av rättsligt instrument

I enlighet med artikel 140.2 i EUF-fördraget är ett beslut det lämpliga rättsliga instrumentet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

2025/0158 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om Bulgariens införande av euron den 1 januari 2026

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 140.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska kommissionens rapport ([1]),

med beaktande av Europeiska centralbankens rapport ([2]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([3]),

med beaktande av diskussionen i Europeiska rådet,

med beaktande av rekommendationen från medlemmar i rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta ([4]), och

av följande skäl:

(1) Den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) inleddes den 1 januari 1999. Vid sitt möte i Bryssel den 3 maj 1998 beslutade rådet i sin sammansättning av stats- eller regeringschefer att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 1999 ([5]).

(2) Genom beslut 2000/427/EG ([6]) fastslog rådet att Grekland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2001. Genom beslut 2006/495/EG ([7]) fastslog rådet att Slovenien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2007. Genom beslut 2007/503/EG([8]) och 2007/504/EG [9] fastslog rådet att Cypern och Malta uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2008. Genom beslut 2008/608/EG ([10]) fastslog rådet att Slovakien uppfyllde de

---

(1) Rapport av den [……] (ännu ej offentliggjord i EUT),
(2) Rapport av den [……] (ännu ej offentliggjord i EUT),
(3) Rapport av den [……] (ännu ej offentliggjord i EUT),
(4) EUT C […], […] […]
([5]) Rådets beslut 98/317/EG av den 3 maj 1998 i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget (EGT L 139, 11.5.1998, s. 30).
([6]) Rådets beslut 2000/427/EG av den 19 juni 2000 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Greklands införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2001 (EGT L 167, 7.7.2000, s. 19).
([7]) Rådets beslut 2006/495/EG av den 11 juli 2006 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Sloveniens införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2007 (EUT L 195, 15.7.2006, s. 25).
([8]) Rådets beslut 2007/503/EG av den 10 juli 2007 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Cyperns införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2008 (EUT L 186, 18.7.2007, s. 29).
([9]) Rådets beslut 2007/504/EG av den 10 juli 2007 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Maltas införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2008 (EUT L 186, 18.7.2007, s. 32).
([10]) Rådets beslut 2008/608/EG av den 8 juli 2008 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Slovakiens införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2009 (EUT L 195, 24.7.2008, s. 24).

nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2010/416/EU ([11]) fastslog rådet att Estland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2013/387/EU ([12]) fastslog rådet att Lettland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2014/509/EU ([13]) fastslog rådet att Litauen uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2022/1211/EU ([14]) fastslog rådet slutligen att Kroatien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron.

(3) I enlighet med punkt 1 i protokoll nr 16 om vissa bestämmelser angående Danmark som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och det beslut som fattades av stats- eller regeringscheferna i Edinburgh i december 1992 har Danmark anmält till rådet att landet inte kommer att delta i den tredje etappen i EMU. Danmark har inte begärt att det förfarande som avses i artikel 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska inledas.

(4) Sverige är genom beslut 98/317/EG en medlemsstat med undantag i den mening som avses i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 4 i 2003 års anslutningsakt ([15]) är Tjeckien, Ungern och Polen medlemsstater med undantag i den mening som avses i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 5 i 2005 års anslutningsakt ([16]) är Bulgarien och Rumänien medlemsstater med undantag i den mening som avses i artikel 139.1 i EUF-fördraget.

(5) Europeiska centralbanken (ECB) inrättades den 1 juli 1998. Europeiska monetära systemet ersattes med en växelkursmekanism som inrättades genom Europeiska rådets resolution om införande av en växelkursmekanism i tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen den 16 juni 1997([17]). Förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen (ERM II) fastställdes i ett avtal av 16 mars 2006 mellan ECB och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen ([18]).

(6) I artikel 140.2 i EUF-fördraget fastställs förfaranden för att upphäva de berörda medlemsstaternas undantag. Kommissionen och ECB ska åtminstone en gång vartannat år eller på begäran av en medlemsstat med undantag rapportera till rådet i enlighet med förfarandet i artikel 140.1 i EUF-fördraget.

(7) Medlemsstaternas nationella lagstiftning, inklusive de nationella centralbankernas stadgar, ska vid behov anpassas för att säkerställa förenlighet med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och med stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (*stadgan för ECBS och ECB*). Kommissionens och ECB:s rapporter utgör en detaljerad bedömning av om lagstiftningen i Bulgarien är förenlig med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och med stadgan för ECBS och ECB.

([11]) Rådets beslut 2010/416/EU av den 13 juli 2010 i enlighet med artikel 140.2 i fördraget om Estlands införande av euron den 1 januari 2011 (EUT L 196, 28.7.2010, s. 24).

([12]) Rådets beslut 2013/387/EU av den 9 juli 2013 om Lettlands införande av euron den 1 januari 2014 (EUT L 195, 18.7.2013, s. 24).

([13]) Rådets beslut 2014/509/EU av den 23 juli 2014 om Litauens införande av euron den 1 januari 2015 (EUT L 228, 31.7.2014, s. 29).

([14]) Rådets beslut 2022/1211/EU av den 12 juli 2022 om Kroatiens införande av euron den 1 januari 2023 (EUT L 187, 14.7.2022, s. 31).

([15]) EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.

([16]) EUT L 157, 21.6.2005, s. 203.

([17]) EGT C 236, 2.8.1997, s. 5.

([18]) EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

(8) I enlighet med artikel 1 i protokoll nr 13 om konvergenskriterier som fogats till EUF-fördraget innebär kriteriet om prisstabilitet som avses i artikel 140.1 första strecksatsen i EUF-fördraget att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska uppvisa en hållbar prisutveckling och en genomsnittlig inflationstakt som inte med mer än 1,5 procentenheter överstiger inflationstakten i de, högst tre, medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. När det gäller kriteriet om prisstabilitet mäts inflationen genom det harmoniserade index för konsumentpriser (HIKP) som definieras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/792 ([19]). För att bedöma kriteriet om prisstabilitet mäts medlemsstatens inflation som den procentuella förändringen av det aritmetiska medelvärdet av tolvmånadersindexet i förhållande till det aritmetiska medelvärdet av tolvmånadersindexet för den föregående perioden. I kommissionens och ECB:s rapporter används ett referensvärde beräknat som det enkla aritmetiska medelvärdet av inflationstakten i de tre medlemsstater med bäst resultat i fråga om prisstabilitet plus 1,5 procentenheter. Under den ettårsperiod som slutade i april 2025 beräknades referensvärdet för inflationen till 2,8 %, med Irland, Finland och Italien som de tre medlemsstater som hade uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet, med en inflationstakt på 1,2 %, 1,3 % respektive 1,4 %.

(9) I enlighet med artikel 2 i protokoll nr 13 ska kriteriet om den offentliga sektorns finanser enligt artikel 140.1 andra strecksatsen i EUF-fördraget innebära att medlemsstaten vid tidpunkten för granskningen inte får vara föremål för något beslut av rådet enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget om att det föreligger ett alltför stort underskott.

(10) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 13 innebär kriteriet om deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism enligt artikel 140.1 tredje strecksatsen i EUF-fördraget att kursrörelserna för en medlemsstats valuta ska ha legat inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism (ERM), utan att allvarliga spänningar har uppstått under minst de senaste två åren före granskningen. Medlemsstaten får i synnerhet inte på eget initiativ ha devalverat sin valutas bilaterala centralkurs i förhållande till euron under denna period. Sedan den 1 januari 1999 ska bedömningen av hur väl växelkurskriteriet uppfylls göras inom ramen för ERM II. Kommissionen och ECB har i sina bedömningar av hur väl växelkurskriteriet uppfylls granskat den tvåårsperiod som löpte ut den 19 maj 2025.

(11) I enlighet med artikel 4 i protokoll nr 13 innebär kriteriet om konvergens i räntesatserna enligt artikel 140.1 fjärde strecksatsen i EUF-fördraget att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska ha haft en genomsnittlig långfristig nominell räntesats som inte med mer än två procentenheter överstiger motsvarande räntesats i de, högst tre, medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. Det kriterium som användes för att bedöma konvergensen i räntesatserna var jämförbara räntor på tioåriga referensobligationer. För att bedöma i vilken utsträckning kriteriet om räntesatser uppfylls beräknades ett referensvärde i kommissionens och ECB:s rapporter i form av det enkla aritmetiska medelvärdet av den nominella långfristiga räntesatsen i tre av de medlemsstater som hade uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet plus två procentenheter. Referensvärdet baseras på de långfristiga räntesatserna i Irland (2,8 %), Finland (2,9

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/792 av den 11 maj 2016 om harmoniserade index för konsumentpriser och bostadsprisindexet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2494/95 (EUT L 135, 24.5.2016, s. 11).

%) och Italien (3,7 %), och uppgick under den tolvmånadersperiod som slutade i april 2025 till 5,1 %.

(12) I enlighet med artikel 5 i protokoll nr 13 har kommissionen tillhandahållit de uppgifter som används för att bedöma om konvergenskriterierna uppfylls. Kommissionen lämnade i enlighet med rådets förordning (EG) nr 479/2009([20]) budgetuppgifter efter medlemsstaternas rapportering fram till den 1 april 2025.

(13) På grundval av rapporter från kommissionen och ECB om Bulgariens framsteg i fullgörandet av sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen, drar kommissionen slutsatsen att Bulgariens nationella lagstiftning, inklusive den nationella centralbankens stadga, är förenlig med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och med ECBS-/ECB-stadgan.

(14) På grundval av de rapporter som kommissionen och ECB lagt fram om Bulgariens framsteg i fullgörandet av sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen dras slutsatsen, när det gäller huruvida Bulgarien uppfyller de konvergenskriterier som avses i de fyra strecksatserna i artikel 140.1 i EUF-fördraget, att den genomsnittliga inflationstakten i Bulgarien under den tolvmånadersperiod som löpte ut i april 2025 uppgick till 2,7 %, vilket är lägre än referensvärdet, och att det efter en granskning av en rad olika indikatorer inte finns anledning att känna oro över prisstabilitetens hållbarhet. Bulgarien omfattas inte av något rådsbeslut om alltför stora underskott. Bulgarien har varit medlem i ERM II sedan den 10 juli 2020 och under de två år som föregick bedömningen har levens växelkurs inte varit utsatt för allvarliga spänningar och Bulgarien har inte på eget initiativ devalverat levens bilaterala centralkurs gentemot euron. Under tolvmånadersperioden fram till april 2025 låg den långfristiga räntesatsen i Bulgarien slutligen på i genomsnitt 3,9 %, vilket är långt under referensvärdet.

(15) Mot bakgrund av bedömningen av lagstiftningens förenlighet och av om konvergenskriterierna är uppfyllda samt bedömningen av de kompletterande faktorerna, uppfyller Bulgarien de nödvändiga villkoren för införande av euron.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bulgarien uppfyller de nödvändiga villkoren för införande av euron. Undantaget enligt artikel 5 i 2005 års anslutningsakt upphävs med verkan från och med den 1 januari 2026.

[20] Rådets förordning (EG) nr 479/2009 av den 25 maj 2009 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EUT L 145, 10.6.2009, s. 1).

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande